

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/150/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717010292
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717010292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. februára 2018 prejednal odvolanie obžalovaného

K. Y.

nar. XX.XX.XXXX v W. A., trvale bytom W., Y. XXXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/91/2017-267 zo dňa 15.11.2017 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný o d s u d z u j e pri nezmenenom výroku o vine podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba na 4 (štyri) roky.

Výroky o vine, treste zákazu činnosti a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 1T/91/2017-267 zo dňa 15.11.2017 bol obžalovaný K. Y. uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák., pretože dňa 13. októbra 2016 v čase asi o 20.20 h v zastavanej časti obce F. A., okres W., riadil osobné motorové vozidlo značky P. P evidenčného čísla W., po ceste číslo XXX/XXXX, smerom na R. T., kde v úseku cesty s funkčným pouličným osvetlením, pri čerpacom stanici X. Y., v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, okolnosti, ktorú mohol predvídať, teda okolnosti možného oslnenia svetlami oproti idúcim vozidlám, v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti svojej schopnosti zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad, a v dôsledku jazdy rýchlosťou asi 96 km/h, teda rýchlosťou vyššou ako bola v danom úseku cesty v obci dovolená najvyššia rýchlosť

jazdy 50 km/h, po predchádzajúcom minutí sa s oproti idúcim vozidlom, pravou prednou časťou vozidla narazil do zadnej časti tela chodca Q. K., trvale bytom Y. R. T., kráčajúceho pri pravom okraji vozovky v smere jazdy vozidla, ktorý pri dopravnej nehode utrpel roztrhnutie mozgového kmeňa so zlyhaním centrálnych mozgových funkcií pri roztrhnutí krčných väzov a zlomenine hornej časti hrudnej chrbtice, ďalšie poranenia hlavy hrudníka, brucha a dolných končatín pričom na následky týchto zranení na mieste nehody dňa 13.10.2016 o 20.54 h zomrel. Obž. K. Y. porušil ustanovenie § 16 ods. 1,4 Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v znení neskorších zmien a doplnkov.

Bol za to odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l), n/ Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému nahradiť poškodenému W. K., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX/X, R. T., škodu vo výške 1.480,36 Eur.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho čo do výroku o treste v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný. Svoje odvolanie zdôvodnil písomne prostredníctvom obhajcu. V dôvodoch uviedol, že nepodmienečný trest odňatia slobody vzhľadom na spoluzavinenie poškodeného Q. K. aj s poukazom na aplikačnú prax, je neprimerane prísny. Obvinený skutok priznal, oľutoval, pred jeho spáchaním viedol riadny život, napomáhal pri objasňovaní trestného činu, poškodenému po skutku poskytol prvú pomoc. Poukázal na závery znaleckého posudku znalca z odboru dopravy, ktorý uviedol, že príčinou dopravnej nehody bol aj poškodený, ktorý bol v neosvetlenom úseku cesty, pričom sa pohyboval bez viditeľných reflexných prvkov v pravom jazdnom pruhu, čím aj vodiči pri jazde dovolenou rýchlosťou mohli zrážke s chodcom zabrániť iba v prípade intenzívneho brzdenia. Teda sám poškodený takýmto konaním vytvoril kolíziu situáciu. Tiež poukázal na ustanovenia § 34 ods.3 a 4 Tr. zák. a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ako aj na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Trenčíne v obdobných prípadoch. Trestanie v trestnom práve má hlavne formu individuálnej a generálnej prevencie. Obvinený žil doposiaľ bezúhonný život, má uložený zákaz činnosti, ktorý mu v dostatočnej miere zabráni páchať protiprávnu činnosť. Navrhuje preto zrušiť výrok o treste a uložiť mu trest odňatia slobody s podmienčným odkladom.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného žiadala odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný zotrval na dôvodoch odvolania a navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Na základe takéhoto preskúmania napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolaniu obžalovaného je možné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pri dopravných nehodách so smrteľným následkom, ak páchateľ navyše poruší dôležitú povinnosť vodiča, primeraným trestom z hľadiska záujmu generálnej prevencie sa javí byť adekvátnym nepodmienečný trest odňatia slobody. Na druhej strane najmä v záujme spravodlivosti ukladaného trestu má význam individualizácia trestu. Neprimerane mierny trest, rovnako ako neprimerane prísny trest, sú tresty nespravodlivé.

Pre individualizáciu trestu má predovšetkým dôležitý význam doterajšia bezúhonnosť obžalovaného. Predmetná dopravná nehoda, ako vyplynulo zo spisového materiálu, bola ojedinelým vybočením obžalovaného z medzí vedenia riadneho života, ovplyvnená aj nedostatočnými vodičskými skúsenosťami a praxou.

Ak sa k tomuto pridal podiel samotného poškodeného na vytvorení kolíznej situácie, ako to skonštatoval znalec z odboru dopravy /prechádzanie chodca - poškodeného cez neosvetlený úsek cesty bez

reflexných prvkov, či v pravom jazdnom pruhu/, možno dospieť k záveru, že uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, sa javí byť celkom mierny ako prísny, avšak nie neprimeraný, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. Je potrebné však prihliadnuť aj na vyváženosť záujmov generálnej a individuálnej prevencie, pričom v prípade hraničného stretu týchto záujmov, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného.

Z kamerového záznamu dopravnej nehody vyplynulo, že v čase dopravnej nehody bol obžalovaný jazdiaci v obci oslnený diaľkovými svetlami oproti idúceho vozidla, pričom poveternostné podmienky boli zlé, snežilo a miesto bolo len slabo osvetlené. Stav vozovky, ktorá bola v danom úseku veľmi úzka bol taký, že z oboch strán bola ešte zúžená na okrajoch sa nachádzajúcimi pásmi snehu. Poškodený ako chodec idúc na nesprávnej pravej strane vozovky sa vyhýbal oproti idúcemu vozidlu doprava, pričom sa následne vrátil do vozovky, bez toho, aby sa pozrel doľava. Vošiel do jazdného pruhu obžalovaného, ktorý už bol v tom čase oslnený oproti idúcim vozidlom, a teda chodca nemohol vidieť. Pravidlo dané pre chodcov ísť na ľavej strane vozovky nie je samoučelné, ale je dané práve na ochranu života a zdravia chodcov tak, aby videli vozidlá, ktoré oproti ním jazdia vo vozovke.

Ak by obžalovaný dodržal maximálnu povolenú rýchlosť v obci 50 km/h, neniesol by vinu za dopravnú nehodu, pretože ani pri tejto rýchlosti sa nedalo zrážke s poškodeným vyhnúť. Chodec - poškodený chádzou na nesprávnej strane vozovky, za zníženej viditeľnosti, bez reflexných prvkov, navyše pod vplyvom alkoholu /1,21 g/kg/, vystavoval svoj život a zdravie veľkému nebezpečenstvu, až hazardoval so svojim životom, pretože v oboch smeroch po úzkej vozovke chodili autá, ktoré sa navzájom osvetľovali a vzhľadom na úzkosť vozovky aj vyhýbali jeden druhému. To, že išiel chodec po nesprávnej strane vozovky dokazuje, aj že sa vyhol oproti idúcemu vozidlu, avšak nezaregistroval vozidlo obžalovaného, idúce za ním. Týmto sa poškodený významnou mierou pričínil ku vzniku dopravnej nehody.

Všetky tieto okolnosti takou výraznou mierou preukazujú spolu zavinenie poškodeného na dopravnej nehode, že pôsobenie nepodmieneného trestu odňatia slobody na obžalovaného z pohľadu miery zavinenia na dopravnej nehode samotného obžalovaného, by bolo neprimerane prísne.

Uvedené skutočnosti musel senát odvolacieho súdu komplexne zohľadniť pri ukladaní trestu. Preto odvolací súd zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom sám.

Jednak prvostupňový súd nezohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti pri výmere trestu, a nesprávne aplikoval aj § 36 písm. n / Tr. zák., aj ustanovenie § 39 ods.2 písm. d/, ods.4 Tr. zák., kedy tieto poľahčujúce okolnosti nebolo možné aplikovať súčasne.

Obžalovanému bolo potrebné ukladať vzhľadom k trom poľahčujúcim okolnostiam uvedeným v § 36 písm. j/, l/, n/ Tr. zák., ako aj s poukazom na § 38 ods. 3 Tr. zák., trest odňatia slobody v rámci upravenej trestnej sadzby uvedenej v § 149 ods.2 Tr. zák., teda v rozmedzí 2 roky až 4 roky .

Odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, teda na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, avšak podmienne odložený na dlhšiu skúšobnú dobu v trvaní 4 roky, je trestom v plnej miere spolu s uloženým trestom zákazu činnosti vo výmere 4 roky spôsobilým prevychovať a napraviť obžalovaného.

Pri jeho výmere zároveň odvolací súd prihliadol na nízky vek obžalovaného, jeho doterajšiu bezúhonnosť, ako aj skutočnosť, že je zamestnaný a zo zamestnania je pozitívne hodnotený. Takýto trest navyše umožňuje súdu naďalej sledovať v rámci skúšobnej doby správanie obžalovaného, a zároveň zodpovedá aj všetkým zásadám pre ukládanie trestov uvedeným v § 34 ods.1, ods.4 Tr. zák., aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.